

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXX. De Anastasio Imperatore: & quomodo, cum ille nihil in Ecclesiastico statu sineret innovari, totius orbis Ecclesiae innumeris perturbationibus repletae sunt, multique Episcopi eam ob causam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

bant, in patriam amandavit. Multi A item aliis Isauris, qui id ab ipso petierant, ad suos redeundi copiam fecit.

CAP. XXX.

De Anastasio Imperatore : & quomodo, cum ille nihil in Ecclesiastico statu innovari sine- ret, totius orbis Ecclesia innumeris pertur- bationibus repleta sunt, multisque Episcopi eam ob causam expulsi.

Idem porro Anastasius, utpote pacis studiofissimus, nihil omnino innovari voluit, præcipue verò in Ecclesiæ statu; modisque omnibus elaboravit, ut & sanctissimæ Ecclesiæ absque ulla perturbatione remaneret, & cuncti, qui ipsius Imperio parebant, altissima pace fruerentur, omni rixa & contentione, tum ab Ecclesiæ statu, tum à rebus publicis procul amandata. Et Chalcedonenfis quidem Synodus iis temporibus, nec palam prædicabatur in sanctissimis Ecclesiis, nec omnino rejiciebatur. Singuli enim earum præfides, prout ipsis visum fuerat, agebant. Et nonnulli quidem eorum, cuncta quæ in illo Concilio exposita fuerant, pertinacissime defendebant. Nec in ejus decretis vel unam syllabam remittere, ac ne unius quidem litteræ mutationem admittere sustinebant: sed magna cum fiducia recedebant ab iis, qui decreta illius Concilii minime suscipere, nec illis communicare ullo modo sustinebant. Alii verò, Chalcedonensem Synodum ejusque decreta non modò non suscipiebant, verum etiam illam unà cum Leonis Epistola sub anathemate damnabant. Alii Zenonis Henotico mordicus inhærebant: idque tamen inter se dissiderent de una aut de duabus naturis: hi quidem compositione Imperialium litterarum decepti: Illi verò paci & concordie magis studentes. Adeo ut totius orbis Ecclesiæ in varias factiones divisæ essent, ac ne Antistites quidem sibi mutuo communicarent. Hinc multa dissidia in Orientis & in Occidentis partibus, & per Africam extiterunt, cum nec Orientales Episcopi Occidentalibus & Afris sociarentur, nec isti vicissim coi- rent cum Orientalibus. Quin etiam ad majorem absurditatem res progressa est. Nam nec Orientales antistites inter se ipsi communicabant: nec Occidentales item, nec Afri inter semetipsos communionem fovebant, ne dum cum peregrinis &

ἀνά τῷ ἐνεργαμένῳ ἐπιπέμπει ἕτα ἄλλοι καὶ πολλὰς ἐτέρας ἰσαύτως, τὸ αὐτὸ αἰήσαντας.

Κεφ. λ'.

Περὶ ἀναστασίου βασιλέως, καὶ ὡς διὰ τὸ μὴ βύλιον τὴν καινοτομίαν τὴν περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κατασκευῶν μυστῶν παραχρῶν αἰ ἀνά τῶν ἐπιπέμπων ἐκκλησιῶν ἀπολύθῃσαν πολλοὶ τε τῶν ἐπιπέμπων διὰ τὸ αὐτὸ ἔβησαν.

Ὁ γὰρ ἀναστάσιος εἰρηναῖος τῆς ἀν. ἐδὲν καινεργεῖας παλιελῶς ἠδὲ ἐλθεῖν, ἀφ' ἐρημίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς κατασκευῆς, καὶ διὰ παλιῶς ἡμετέρας, τὰς τε ἀρχαίας ἐκκλησίας ἀταράχως, μέναι, ἀπαιτῶν τὸ ὑπήκοον βαθείας γαλήνης ἀπολαύειν, πεισῆς ἐρίδος καὶ φιλονεικίας ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ πολιτικῶν πραγμάτων ἐκπεδῶν γινομένων. ἢ μὲν ἐν ἐκκλησιῶν ἐπιπέμπῳ ἀνά τῆς τῆς χρόνης, ἕτε ἀναστασίου ἐν ταῖς ἀγνώσταις ἐκκλησιῶν ἐκπερῆσθαι, ἕτε μὲν ἐκ πάντων ἀπεκρηρῆσθαι. ἕτε αὖτε τῶν προσεδροσίων ὡς εἶχον νομίσεις, διεπερῆσθαι. καὶ ἐνοιοὶ μὲν τῶν ἐκτετεμένων αὐτῆ μάλα χυρῆκῶς ἀνείχοντο, καὶ περὶ ἐδεμίαν ἐπεδιδόσαν συλλαβῶν τῶν ὀρειδῶν παρ' αὐτῆς. ἕ μὲν γὰρ μάλα ἐναντιοῦν παρὰ τῆς ἐδεμίας. ἀλλὰ καὶ μάλα πολλοὶ ἀπεπερῶν τῆς παρρησίας, καὶ κοινῶν παρτελῶς ἐκρηρῆσθαι τοῖς μὴ δεχομένοις παρ' αὐτῆς τὰ ἐκτετεμένα, ἕτεροι δὲ, ἕ μόνιοι ἐπεδεμίας ἐδεμίας τῶν ἐκκλησιῶν ἐπεδιδόσαν, καὶ παρ' αὐτῆς ὀρειδῶν ἀλλὰ καὶ ἀναθέματα πεισῆσθαι αὐτῶν καὶ τὸν λέοντος ἐπιπέμπῳ ἀλλοιοῖς ἐνωτικοῖς ζήνωνος ἐνεργεῖσθαι, καὶ τὰ ταῦτα περὶ ἀλλήλους διεργαζόμενοι τῆ τε μίας καὶ ταῖς δύο φύσεσιν ὀμιλῶν, τῆ συσπῆσθαι τῶν γεγραμμάτων κλαπέντες οἱ δὲ, καὶ περὶ τὸ εἰρηνωτέρων μάλλον ἀποκλινάντες, ἕτε πᾶσας τὰς ἐκκλησίας ἐς ἰδίαν ἀποκρηρῆσθαι μοίρας, καὶ μὴ δε κοινῶν ἀλλήλους τὰς προσεδροσίων. ἐπεδιδόσαν πλεῖστα τμήματα κατὰ τῶν ἐπὶ ἑσῶν, ἀνά τῶν ἐπὶ ἑσῶν μέρη καὶ κατὰ τῶν λιβύων ἐτύγχανον οὕτως. ἕτε τῶν ἐπὶ ἑσῶν ἐπιπέμπων τοῖς ἐπὶ ἑσῶν ἢ τοῖς λιβύων ἀπειροδοσίων, ἕτε αὐτῶν τοῖς ἐπὶ ἑσῶν. τὸ δὲ μείζον ἐς ἀτοπίαν περῆσθαι. ἕτε γὰρ σφῆσθαι αὐτοῖς ἐκοινῶν οἱ τῆς ἐπὶ ἑσῶν προσεδροσίων ἐδεμίας οἱ τῆς λιβύων ἢ τῆς λιβύων τῆς ἐπὶ ἑσῶν διεποντες, μήτι γὰρ δὴ καὶ ἐπὶ ἑσῶν

ἀπερὸ βασιλίδος ἀναστάσιου θεώμενου, ἡ
 τῶν νεώτερον τῶν Ἐπισκόπων Ἰζωθεῖτο,
 εἶπε κατελήφει, ἢ ἄρα τὸ εἰωθὸς τοῖς τό-
 ποις τῶν ἐν καλχηδόνι συνόδων κηρύτ-
 τῶντα, ἢ ταύτῃ ἀναθέματι ἀεικλιθέντα.
 ἐπέβλεψε μὲν ἐν ἐκ τῆς βασιλίδος τῶ
 πόλεως, πρῶτον ἄνδρ' εὐφίμιον, ὡς πρῶ-
 γέγραπται εἶτα μακεδόνιον, μετ' ὃν πι-
 μόθεος ἐγεγόνει· ἐν δὲ τῆς ἀντιόχειας φλα-
 βιανόν.

Κεφ. λα'.

Ἐπιστολὴ τῶν μοναχῶν παλαιστίνων πρὸς ἀλκίσωνα πρὸς
 ξενάϊα καὶ ἐπίσκοπον τῶν.

Περὶ τῶν μακεδονίων καὶ φλαβιανῶν
 γράφομεν τὸ ἐν παλαιστίνῃ μοναδικόν
 πρὸς ἀλκίσωνα ἐπὶ λέξεως λέγει ταῦτα. πέ-
 ρε ἡ κεκοιμημένη, πάλιν εἰς ἀλλὰς ἀπε-
 ρήθησαν, ἀλεξάνδρειά τε καὶ αἰγυπτῶ καὶ
 λιβύῃ κατ' ἐαυτὰς διετέλεσαν καὶ ἡ λοιπὴ
 πᾶσα ἀναθλή πάλιν κατ' ἐαυτήν, τῶν δυ-
 λικῶν μὴ ἀνεχομένων ἄλλως αὐταῖς κοινω-
 μένῃ ἢ πρὸς τὸ ἀναθεματίζειν νεστόριον τε
 καὶ διτύχη, καὶ διόσκορον, πρῶτον καὶ
 πᾶσαν τὸν μογγόν καὶ ἀκάκιον. ἐν τέτοις
 ἐν τῇ ἀνά τῶν οἰκουμενικῶν ἐκκλησιῶν,
 οἱ γνήσιοι τῶν διόσκορον καὶ διτύχης
 εἰς πάντα ἐλάττωσαν ἀπέστησαν τὸν χρι-
 στόν. καὶ μελλόντων ὅσον ἐδέπω ἐκλιπεῖν
 διὰ τῆς γῆς, ὡς μὴ ὑπάρχειν αὐτὰς, ξε-
 ναϊά οὐδ' ἐξέειπεν ἀληθῶς, ὅτι οἶδα-
 μέν τι σκοπῶν, ἢ ποῖαν ἐχθρὰν πρὸς φλα-
 βιανόν ἐκδικῶν, πρῶτον δὲ τῆς πίστεως
 ὡς οἱ πολλοὶ διηγέονται, κινεῖν μὲν πρὸς
 αὐτὸν καὶ διαβάλλειν ἀρχεται ὡς νεσορι-
 ανόν. ἐκείνη δὲ νεσοριον σὺν τῷ φρονήμα-
 τι ἀναθεματίσασιν, μετέβαινε πάλιν
 εἰς ἐκείνη ἐπὶ διόσκορον καὶ θεόδωρον, καὶ
 θεοδώριον, καὶ ἴβαν, καὶ κύρον, καὶ ἐ-
 λευθέριον, καὶ ἰωάννην, καὶ ἐκρίσμεν εἰς
 τῆς καὶ ἄθεν συλλεξάμενοι. ὧν οἱ μὲν,
 τὰ νεσορία ἀληθῶς ἐπρέσβυσαν οἱ δὲ,
 ὑπονοήσαντες ἀνεθεματίσαν, καὶ ἐν τῇ
 κοινῇ τῆς ἐκκλησίας κεκοιμῆνται
 τούτους πάντας τὰ νεσορία φησὶ νοή-
 σαντας, ἢ μὴ ἀναθεματίσασιν, τὰ
 νεσορία φροναῖς, καὶ μνηστικῶν αὐ-
 τῶν μετὰ τῷ φρονήματι ἀναθεματίσῃ.

extraneis. Quæ cum Imperator Ana-
 stasius videret, Episcopus, qui aliud in-
 novarent, Ecclesiis exturbabat, si quem
 forte deprehendisset aut Concilium
 Chalcedonenſe prædicantem contra
 inolitam locorum consuetudinem, aut
 idem sub Anathemate damnantem.
 Et ex regia quidem urbe, uti supra di-
 ximus, primum eiecit Euphemium,
 deinde Macedonium, cui successit Ti-
 motheus. Antiochia verò Flavianum
 expulit.

CAP. XXXI.

Epistola Monachorum Palestina ad Alcifo-
 nem, de Xenaiis & de aliis quibus-
 dam.

DE Macedonio quidem & Flavia-
 no Monachi Palestina in litteris
 ad Alcifonem datis ita scribunt. Mor-
 tuo autem Petro, inter se ipsos iterum
 discissi sunt. Et Alexandria quidem
 & Ægyptus ac Libya inter suam com-
 munionem permansit. Reliquus i-
 tem Oriens seorsum ab aliis commu-
 nicavit, propterea quod Occidentales
 prorsus communicare illis recusabant,
 nisi Nestorium, Eutychem ac Diosco-
 rum sub anathemate damnantes, Pe-
 trum quoque Mongum & Acacium iis
 adijcerent. In hoc igitur rerum statu
 cum essent totius orbis Ecclesiæ, Euty-
 chiani & Dioscoriani ad exiguum pro-
 fusus numerum redacti sunt. Cumque
 brevi defecturi essent ita ut amplius in
 terris non existerent, Xenaias quidam,
 verè nominis sui, id est, alienus à Deo:
 nescio quo consilio, nec qua de causa
 susceptas adversus Flavianum inimici-
 tias exercens: prætextu tamen fidei
 ut plerique narrant, adversus eum
 commoveri, eumque tanquam Ne-
 storianum calumniari cepit. Sed cum
 ille Nestorium simul ejusque opinio-
 nem sub anathemate damnasset, Xe-
 naias relicto Nestorio, ad Dioscorum
 transgressus est, & ad Theodorum ac
 Theodoritum & Ibam ac Cyrum & E-
 leutherium ac Joannem, aliosque ne-
 scio quos, nec unde collectos. Ex
 quibus quidam Nestorii dogma re-
 vera sectati fuerant: quidam verò cum
 in suspicionem ejus rei venissent, post-
 ea idem dogma sub anathemate da-
 mnaverant, & in Ecclesiâ commu-
 nione extremum diem clauserant.
 Hos, inquit, omnes Nestoriani dog-
 matis assertores nisi anathematizave-
 ris, Nestorianus es, licet Nestorium
 millies eum doctrina ipsius anathema-